

DNEVI POEZIJE
IN VINA

© BELETRINA, 2022. VSE PRAVICE PRIDRŽANE.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnekoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:

WWW.BELETRINA.SI

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.512.161-1

YOLGIDEN, Selahattin

Had izgovarja moje ime / Selahattin Yolgiden ; v slovenski jezik prevedla Erna Pačnik Felek. - Ljubljana : Beletrina, 2022. - (Dnevi poezije in vina)

ISBN 978-961-284-000-6
COBISS.SI-ID 114831619

Selahattin Yolgiden HAD IZGOVARJA MOJE IME

Prevod

Erna Pačnik Felek

Izvršna urednica

Živa Borak

Lektura

Andreja Jezernik

Prelom

Jana Kuharič

Tehnični urednik

Marko Hercog

Izdajatelj

Beletrina

Neubergerjeva 30, 1000 Ljubljana

www.beletrina.si

Za založbo

Mitja Čander

Naklada: 1000 izvodov

Ljubljana 2022

Selahattin Yolgiden
HAD IZGOVARJA MOJE IME

v slovenski jezik prevedla Erna Pačnik Felek

balthus

tabut taşıyan çocuklarla konuşuyorum
yemyeşil bir yol kenarında
meleklerin erkek olup olmadığını

portakal ağacına âşık keçi
köyü terk edeli uzun zaman olmuş
kendi derisinden bir bavulla

çanlar çaldığında öğleyin
tuzlu sularla yıkıyor kızlar kadınlıklarını
ve kurutup ipe asıyorlar öpülsün diye

sevişen iki iskelet
doktorun elindeki röntgende
“unutuyoruz sadece kemik yığınları olduğumuzu”

kasıklarından akan sularla yıkıyor
kirazlar, bedeninin gelgiti yatakta
bir yelkenli, kalmış yazık açık denizde fırtınada.

balthus

razpravljam s fanti, ki nosijo krsto,
ob sočno zeleni cesti,
ali so angeli moški ali ne

kozel, zaljubljen v pomarančevac,
je že zdavnaj zapustil vas
s kovčkom iz svoje lastne kože

ko se oglasijo opoldanski zvonovi,
dekleta s slano vodo umijejo svojo ženskost,
jo posušijo in obesijo na vrh v poljub

okostnjaka, ki se ljubita,
na rentgenski sliki v zdravnikovi roki:
»pozabljava, da predstavljava le kup kosti«

češnje se umivajo z vodo, ki polzi z dimelj
telesa, v ritmu plime utripajočega na postelji,
na odrprtem morju je nevihta zalotila neko ubogo jadrnico.

bitirdiğim her iŖe baŖlamıŖım ama
bitiremedim birok baŖladıđımı
iplik eğirdiğimi, rüya gördüğümü, aŖk yaptığımı...

bana sunduđun dudakları öptüm ve
bitirdim tabakta kalan kirazları

vse, kar sem dokončal, sem nekoč začel,
vendar mi marsičesa, kar sem nekoč začel, ni uspelo dokončati:
presti preje, sanjati, ljubiti ...

poljubil sem ustnice, ki si mi jih ponudila,
in pojedel preostale česnje na krožniku

cezanne

sallanan sandalyede yaşlı bir adamdan
kalan kırık gözlük ve kar kuşları bahçede
eski yılın son günleri boğuyor geyikleri

çocukluğundan kalan yalanlar
kar tanecikleri gibi dönüp duruyor
avluda titreyen köpeğin etrafında

ipe asılı buldular göl kıyısında bir ağaçta
fa teli kopuk bir kontrbası
tabutu gibi yanında ağzı açık kılıfı

atlı tramvayın bir aralık günü ezdiği johan
kalktı otopsi masasından, elinde beyni
“bana öğretin ayakta kalmayı öldüğümde”

üç çocuk nehir kıyısında
ölü bir kuzgunu inceliyor değneklerle
morartan mart soğuşunda

bir baykuş sallanıyor dalda kahkahayla

cezanne

na gugalniku ležijo zlomljena očala nekega starca,
v vrtu gnezdiijo snežne ptice,
jeleni pa se dušijo v zadnjih dneh iztekajočega se leta

laži iz otroških dni
se kot snežinke vrtinčijo
okoli trepetajočega psa na dvorišču

našli so kontrabas s pretrgano F-struno,
ki je visel z drevesa ob jezeru,
pod njim pa njegov odprti kovček, podoben krsti

johan, ki ga je nekega decembrskega dne povozil tramvaj s konjsko vprego,
je vstal z obdukcijske mize in s svojimi možgani v rokah dejal:
»naučite me, kako se bom obdržal na nogah, ko bom umrl«

trije otroci ob jezeru
proučujejo poginulega krokarja, s palicami dregajoč vanj,
v strupenem marčevskem mrazu

sova se krohotaje pozibava na veji

hiçbir şey bilmiyorum.
akşam olunca gölgesine tapan
bilmekle bilememenin arasındaki
kassandra'nın boynundaki

gece.
kumdan bir köpeğim.
fark kadar kara.
saati didikliyor bir horoz.

suda boğulunca katı.
ilaç kutuları atılmış çöplükler
kanlı arabeleri
kullanılmış prezervatifler
kadeh şingirtıları
başkasına gülenler

insanlığın tamamı

asılca mor.
sidik kokan hasta yatakları
ısırlmış emzikler
sado kırbaçları
kendine gülenler
pis.

hades adımı okuyor.
ilkokuldayım.
annemin elde yıkadığı önlüğümde
egnatia'da
titriyorum ne zaman konuşsam

rüya.
sınıf başkanı seçilmişim beşinci kez.
kan pıhtıları.
bir elektrik direğiyim,
sus.

pazarda taze ceviz satıyorlar.
patatesli börek
ne yersen aynı şeye dönüyor içinde.

krokanlı pastalar
içli köfte.
anla.

bir sokak köpeğinin
hiç kimseyi

yüzüne baktığında ağlamayan
sokma hayatına.

ničesar ne vem.

ko zemljo objame tema, se prelevim v peščenege psa,
barva katerega je tako črna kot
petelin kljuva uro,

ko se utopi v vodi, odreveni.
smetišča, polna odvrženih škatlic zdravil.
okrvavljeni higienski vložki
uporabljeni kondomi
cingljanje kozarcev
ljudje, ki se smejiijo drugim

had izgovarja moje ime.

osnovnošolec sem.
moja uniforma, ki jo moja mati pere ročno,
električni drog
in vztrepetam, kadarkoli spregovorim,

na tržnici prodajajo svež oreh.
krompirjev burek.
karkoli že ješ, se v tebi sprevrne v isto.

v svoje življenje
ki tedaj, ko se zazre v obraz potepuškememu psu,

noč.

ki obožuje svojo lastno senco.
razlika med vednostjo in nevednostjo.
obešeno okoli kasandrinega vratu.

ko se obesi na vislicah, pomodri.
bolniške postelje z vonjem po urinu
požvečene dude
sadamazohistični biči
ljudje, ki se smejiijo samim sebi
je umazano.

vse človeštvo

sanje.

že petič so me izbrali za predsednika razreda.
je posejana s krvnimi strdki.
v egnatiji sem
molči.

torte, posute s krokantom,
polnjene polpete.
tega se zavedaj.

nikakor ne sprejmi človeka,
ne bruhne v jok.

johannes brahms

symphony no 3. in f major, op. 90 - poco allegretto

gecenin bu saatinde
yapılacak en iyi şey
bir kediyi kollarında uyutman

oya ağacı bedenini sarmış
gölgeler grapon kağıtlarından
melekler kesiyor saçlarına

altında uyandığın veranda
oturup kalkıyor nefesinle

hangi birimizin haberi var
ne zaman öleceğinden?

seninle uyuyanların kıymetini bil bak
zordur biriyle uyumak
her gece solumda horlarken beatrice
poe konuştuğunu görüyor rüyasında

johannes brahms

tretja simfonija v F-duru, op. 90 – poco allegretto

ob tej nočni uri
je najboljša stvar, ki jo lahko storiš, ta,
da uspavaš mačko v svojem naročju

kre pasta mirta je obrasla njeno telo,
sence sestavlja krep papir,
angeli motrijo njene lase

veranda, pod katero si se zbudil,
se dviguje in spušča s tvojo sapo

kdo izmed nas ve,
kdaj bo umrl?

ceni tiste, ki spijo ob tebi,
ker je težko spati ob nekom,
medtem ko beatrice vsako noč na moji levi smrči,
poe sanja, da govori

elimi uzatamıyorum
omzundan bir nehir gibi
içime akan saçlarına

yürüyor odada
peru zakkumu
basarak ayak uçlarına

ne morem se dotakniti
tvojih las, ki se s tvojih ramen kot reka
iztekajo vame

perujski oleander
se sprehaja po sobi,
stopajoč po konicah prstov

hiçbir şey
birinin içine

bahçenin bir köşesinde
tırmanıyor salyangoz.
küfür ediyor birbirlerine.
ağladığını duyuyorum.

“yazdıklarımı törenle yaktılar otuz üçte”
“görmedik bir daha
cesetler ve küller içinde

elbe'nin kıyıya taşıdığı
birilerini kalbinden vuracak
kendimden tanrılar
çünkü

daha iyi değil yalnızlıktan
gömülmedikten sonra.

bir el arabasına
birileri almanca
bir çocuğun
belki de.

diyor wolfgang,
almanya'nın dirildiğini
geçti hayatımız.”

odun parçalarından
minik oklar yontuyorum
yaratıyorum
hiçbir şey daha kesin değil inanılmaktan.

aynı evde mi?

nič ni boljšega
če se ne pokoplješ

kot samota,
v nekoga.

v nekem kotu vrta
po samokolnici.
obmetavajo s psovki.
slišim.

polž leze
neki ljudje se v nemščini
otroški jok
morda res.

prihaja iz iste hiše?

»trintridesetega so obredno zažgali, kar sem napisal,«
»nikoli več nismo videli
naša življenja so bila zaznamovana

pravi wolfgang,
nemškega vzpona,
s trupli in pepelom.«

iz kosov polena,
izrezujem majhne puščice,
iz samega sebe
ker

ki jih je laba naplavila na obalo,
ki bodo nekaj ljudi zadele v srce,
ustvarjam bogove,

ni nič zanesljivejšega od tega, da ljudje verjamejo vate.

richard wagner

parsifal: prelude to act 1

rüzgârın tırnakları
uzayan bir ölü
içimde, tıkırdayan
a'sı bozuk bir daktilo

vazgeçtim tanrıların sözlerinden
kendi kitabını yazacak bir peygamber
yarattım kimsesiz bir gölgeden

ekim huzursuzların ayıdır
yırtılmış biletler, sararmış havlular
bel kokan bekar evleri, kendini
bir öğrenci yurdunun giriş kapısına asan
zürafa, memur cesetleri
ve istanbul
biri plajda dans ediyor temmuz'dan beri

beni unuttuğun klavyedeki s harfinin
yepyeni olmasından belli.

richard wagner

parsifal: preludij k prvemu dejanju

nohti vetra
mrtvec raste
v meni, ropotajoč
pisalni stroj s pokvarjeno tipko *a*

naredil sem križ čez besede bogov
iz osamljene sence sem ustvaril preroka,
ki bo napisal svojo lastno knjigo

oktober je mesec nemirnih ljudi,
pretrganih vstopnic, porumenelih brisač,
po spermi smrdečih samskih stanovanj, žirafe,
ki se je obesila
pred vhodnimi vrati študentskega doma, trupel uradnikov
in istanbula
nekdo že od julija pleše na plaži

popolnoma nerabljena tipka *s* na tvoji tipkovnici dokazuje,
da si pozabila name

bir kurt gibi indim ovaya
dört bacağımda dört pranga:
iki mektup, altı pul,
uyuyordunuz.
ay benim babamdı.
göğsümde ölü bir baştankara
yalanları sandınız içinizde tutarsınız.
tanrıyla konuştum geçen gün
bir şeye inanıyor musun diye sorduğunuzda

siz gülümsüyordunuz.
birbirinizin içine girip çıkıyordunuz
birbirinizin tenindeki
ben içimdeki öldürme arzusunu

bir gün bir nehir kıyısında sıyrıldım postumdan.
anladım herkes bir gün yorulur.
uludum durdum
uludum

ay ışığında.
acı, nefret, kuşku ve tutku.
dört damga!
pencereleriniz buğuluydu.
iyi biliyordum bunu.
uzanıyordum yanınıza.
ha ha.
daha.
ulumam bundan.

ha ha.
hâlâ.
tuzu yalıyordunuz.
öldürüyordum geceleri.

böyle iyi.
ne ala!
uludum durdum
bir kurt neyi ulursa.

kot volk sem se v mesečini
vse štiri noge sem imel vklenjene v štiri okove:
dve pismi, šest znamk,
spala sta.
mesec je predstavljal mojega očeta.
s poginulo veliko sinico v prsih
v sebi kopičita to, kar mislita, da so laži.
šele pred nekaj dnevi
prav zato tulim, kadar me vprašate,

smehljala sta se.
še zmeraj sta prihajala in odhajala
drug drugemu
sam pa sem ob nočeh ubijal željo po ubijanju,

nekega dne sem ob neki reki slekel svoj kožuh.
spoznal sem, da se prej ali slej vsak utruji.
v nedogled
in tulil,

spustil na poljano.
bolečine, sovraštva, dvoma in strasti.
štirje žigi!
vajina okna so bila zarošena.
to sem dobro vedel.
sem ležal ob vama.
haha.
sem govoril z bogom.
ali v kaj verjamem.

haha.
drug iz drugega.
sta s teles lizala sol.
ki je gorela v meni.

tako se počutim dobro.
čudovito!
sem tulil
o čemer pač tuli volk.

balthus

we discuss with coffin carrier boys
if the angels are
male or not

the goat -in love with an orange tree-
has left its village long ago
in a bag out of its own skin

when the noon-bell tolls,
girls wash their cunts with salty water,
hang them out on a rope to dry and let them be kissed

the doctor holds an x-ray
there are two skeletons making love on it
“we forget we are only a set of bones”

we wash the cherries with the water drops
dribbling from your crotch, your body's ebb and tide
on the bed, on that open sea, alas, a sail boat caught by a storm

once I had started everything that I finished
but I couldn't finish many things that I have started:
yarn spinning, dreaming, making love...

I kissed your lips bestowed to me,
I finished the cherries on the plate.

cezanne

broken glasses on a rocking chair
forgotten by an old man, snow-birds in the garden,
choked deers by the last days of the year

lies remained from your childhood
circling like snow flakes
around the dog trembling in the yard

they found the f string broken double bass
hanging down a tree by the lake,
its half open case was like a coffin aside

johan, who was crushed by a horse-tram,
got up from the autopsy table, holding his brain in his hands
and said “teach me how to stand still when I am dead”

three kids are examining a dead crow
by the sticks, by the river
everything becomes blue in the march cold

an owl swings on a branch as it bursts in a laughter

translated by Gökçenur Ç.

i know nothing. at night.
when evening falls i am a dog of sand
worshipping its own shadow.
as black as the difference between knowing and not knowing.
a rooster picking at the watch round cassandra's neck.

stiff when drowned. purple when hanged.
dumps stuffed with discarded medicine boxes.
urine stinking hospital beds in blood.
panty liners chewed pacifiers used condoms
sado whips the clinking of glasses
some laughing at themselves some at others
all of humanity rotten.

hades is reading out my name. a dream.
i'm in primary school. chosen as class captain
for the fifth time. on the uniform my mother
washed by hand clots of blood.

i am a electric pylon in egnatia,
trembling whenever i talk be quiet.

at the market they sell fresh walnuts.

potato pies

whatever you eat turns to the same thing inside.

do not let anyone

and does not weep

croquant cakes,

and meatballs.

get it.

who looks at the face of a street dog

into your life.

johannes brahms

symphony no 3. in f major, op. 90 - poco allegretto

at this hour of night
it is best to lull
a cat to sleep on your lap

the myrtle tree has enfolded her body
from crepe paper the shadows
cut angels for her hair

the veranda you sleep under
rises and falls with your breath

you must know the worth of those you sleep with
for it is hard to sleep with another
as beatrice snores every night on my right
poe see himself speaking in his dreams

i cannot stretch out
to your hair cascading
river like down your shoulders into me

across the room
the peruvian oleander
creeps on tiptoe

nothing is better than
after not burying yourself

in one corner of the garden
up a wheelbarrow.
at others
i hear a child crying.

“they ceremonially burnt my writings in thirty three”
“we never again saw
in corpses and ash passed

from his heart he will strike
he has hawled from the shores of the elbe
tiny arrows from myself i create
is as certain as being

solitude
right into another.

a snail climbs
some people are swearing
in german.
perhaps yes.

says wolfgang,
germany arise
our lives.«

some of the pieces of wood
i sculpt
gods for nothing
believed in.

translated by Neil Patrick Doherty

richard wagner

parsifal: prelude to act 1

nails of the wind
a dead body growing longer
inside me, a clattery type writer
with a broken a

i gave up the god's words up
i gave life to unclaimed shadows
and created a prophet who'll write his own book

october is the month of the anxious ones
torn tickets, pale towels,
semen smelling bachelor pads, a giraffe
who hanged himself to the
dormitory door, dead public officers
and istanbul
someone is still dancing on a beach since july

from the spickandspan s
we can see you already forgot me.

translated by Gökçenur Ç.

İçerik

balthus	4
cezanne	8
<i>hiçbir şey bilmiyorum</i>	10
johannes brahms	12
<i>hiçbir şey</i>	16
richard wagner	18
<i>bir kurt gibi indim ovaya</i>	20

Vsebina

balthus	5
cezanne	9
<i>ničesar ne vem</i>	11
johannes brahms	13
<i>nič ni boljšega</i>	17
richard wagner	19
<i>kot volk sem se v mesečini</i>	21

Contents

balthus	22
cezanne	24
<i>i know nothing</i>	25
johannes brahms	27
<i>nothing is better than solitude</i>	29
richard wagner	30
<i>down in moonlight i went to the steppe</i>	31

Selahattin Yolgiden

(1977, Turčija) je pesnik, prevajalec in urednik. Objavil je osem pesniških zbirk, zadnjo je izdal leta 2021. Njegove pesmi so prevedene v 13 jezikov, skupaj z angleščino, nemščino in italijanščino. Za svojo poezijo je prejel številne pesniške nagrade, med drugim nagrado Cemala Süreya (2004), nagrado M. Sunullaha Arisoya (2007), nagrado Arifa Damarja (2011) in nagrado Behçeta Aysana (2014). Je član uredniških odborov literarne revije *Çevrimdışı İstanbul* in mednarodnega pesniškega festivala Offline İstanbul.

(1977, Turkey) is a poet, translator, and editor. He is the author of eight poetry collections, with the most recent published in 2021. His poems have been translated into 13 languages, including English, German, and Italian. Yolgiden is the winner of several poetry awards: the Cemal Süreya Award (2004), the M. Sunullah Arisoy Award (2007), the Arif Damar Award (2011) and the Behçet Aysan Award (2014). He is also a member of the editorial boards of the *Çevrimdışı İstanbul* literature magazine and Offline İstanbul International Poetry Festival.